

NOVINE

"Glasilo Slovenske krajin"

Izdajateo: KLEKL JOŽEF, vp. pleb. nar. poslanec.

Novine prihajajo vsako nedeljo. Priloga Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga. Cena pri sküpnom naslovi na dom 25 D., na posamezni naslov 30 D., či se cela naročnina naprej plača do 31. marca. Če se pa plača po 31. marcu, je pri sküpnom naslovi cena 30 D., pri posameznem 35 D. M. list i Kalendar se plačata posebi. Amerikanci plačajo za vse vklj 4 dolare. Naroči se na upravnisti v Crenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti.

Oglase sprejema samo tiskarna in uredništvo v Soboti Kolodvorska ulica 123. Cena oglasov cm² 75 par; 1/4 strani dobi 20°/^o, 1/2 strani 25°/^o i cela stran 80°/^o poplata za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipet reči 5 Din. više od vsake reči pol D. Med tekstom cm² 1.50 D., v Poslanom 2.60 D. Takso za oglašje plača uprava i da za vse oglašje od 5°/^o do 50°/^o popasta.

Rokopisi se ne vračajo.

Dohodki, na štere premalo pazimo.

V Ljubljani se vrši zdaj že par let po vrsti v začetki septembra posebna razstava pod imenom „Ljubljana v jeseni“. Razstave so v našoj krajini ešče jako malo poznane, zato si tisti, štéri so ešče nigdar ne vidli kaj takšega teško predstavljajo ka naj bi to bilo. Če si pa zamislimo na naša senja, gde prinese tisti, štéri misli na senji kaj odati, svoje reči na plac, je tam lepo razvrstiti ali razstaviti, mamo včasí nekaj podobnoga med razstavov i senjom. Razlika je včasí samo to, da tisti, štéri pripelja svoje blago na senje, šče to svoje blago na senji tñdi vsigdar odati. Na razstavo pa ljudje dostakrat pripelajo kaj takšega, da je samo za póglednoti i se kúptije sledi delajo. Na razstave lastniki navadno pripelajo samo vzorce ali mujštre, blago za odajo pa majo doma.

Kakši namen majo razstave?

Pri nas se vršijo razstave plemenske živine, štere se čiduže bole širijo. Godi se pa pri nas, da vnogi že več let gonijo svojo živino na takše razstave i ešče dnesden nevejo, kakši namen majo pravzaprav te razstave. Ništerni mislijo, da so te razstave samo zato, da dobijo za svojo lepo krmleno živino premijo, ali pa pravico da lahko púšča bika.

Nego kak živinske, tak posebno ešče druge, splošno gospodarske, kmetijske, obrtniške i druge razstave majo štista drugi namen. Namen edne razstave je te, da se spoznajo tisti, štéri ščejo kaj kúptiti s tistimi, štéri majo kaj k odaji; da vidijo tis-

ti, štéri majo kakše blago k odaji, što vse ma ešče takše blago i jeli je drúgo blago od njegovoga bogše ali slabše; kak pridelavljajo edni svoje blago i kak drúgi; kakše blago kúpci raj kúptujejo, kak se blago čuva, ka se je v zadnjem časi vse novoga znajšlo i tak naprej.

Po tom, kakša je edna takša razstava, najležej presodimo ka vse je zmožna tista krajina ali tisto mesto ali pa posamezni stan, štéri je razstavo pripravo. I tisti, štéri idejo okoli po takši razstavaj dobijo najlepši vpogled kakša je gospodarska moč i sposobnost edne ali druge krajine, edne ali druge države.

Ka nas vči letošnja ljubljanska razstava?

Lehko povemo štista na kratko, da nam je pokazala zadja razstava „Ljubljana v jeseni“ to, da smo mi v tom pogledi, kak naj spravimo svoje siromaške dohodke v penez, ešče daleč odzaja tak za našimi sosedi Štajerci, kak za skrbnimi Kranjci. Na toj razstavi se je jako lepo videlo, da si tñdi siromaški kmet lehko precí dohodkov pripravi samo čí je skrben i se vsigdar zna obrniti kam trbej i kak trbej. Dnes, gda mamó že vsešerom kraje z železnicov preplete, gda slúži telefon i radio, i moremo kak najhitrej vze zvedeti, lehko iz vsakšega najmenšega faláčka zemle kaj potegnemo, da mamó za odajo i na te način pridemo do penez.

Tñdi naša krajina ma dane jako lepe pogoje, da si povekša svoje dohodke, nego ravno na to jako malo skrbí polagamo. Omenili bi samo sadje i zelenja-

vo. Naša krajina ma izredno dobro zemlo tak za sadje, kak za zelenjavo, nego ravno od toga dvojega do zdaj ešče najmenje penez dobimo.

Sadje.

Pred dvema letoma je dobila naša krajina za sadje blúzi 10 milijonov dinarov. I to je samo ednok tak po ne priliki prišlo k nam. Nekak je pokazao nindri naše lepo sadje i prišli so nemški trgovci pa spokúpili dosta vagonov. Ništerni so resan lepo pobrali sadje, je skrbno spakivali v kište, kak so to trgovci želeli. Drúgi so pa z ščapom naklestili sadje, napanili lesene kište, s skučenim i červivim sadjom samo pri pokrovi so nadevali lepo sadje. Trgovci so nam za vse to sadje lepe peneze dali. Gda so pa kište odpirali i sadje naprej tžili, so vidli, da so ništerne kište resan pune najlepšega sadja, pri ništerni kištaj so pa niti ne šteli vervati, da je tñdi to sadje prišlo iz naše krajine.

I povedali so tej trgovci drúgim trgovcom, da naj pazijo, prve, kak bodo drúgoč kúptivali v našoj krajini sadje.

Na ljubljanskoj razstavi je lepo bilo pokazano, kak mora biti sadje skrbno nabrano i skrbno spakivano, da se drago oda. Edna mala lesena kištica lepo nabrani skrbno spakivani breskvi košta 40 dinarov, pa vagajo breskvi komaj 5 kil. Teda 8 dinarov kila breskvi. Edna mala kišta grúšek tñdi 5 kil, košta 50 din ali 10 din edna kila.

Na te način ne trbej meti dosta drevja, pa lehko dobimo za sadje več jezero dinarov. I to je ležejše delo, skrbno brati i pakivati sadje, kak pa za 1500 din celo leto v Slavoniji trdo delati.

Zelenjava.

Zelenjavo pa v našoj krajini ešče za domači poseo preveč malo cenimo, za odajo pa sploh nikaj nemamo. Pa nevemo, kak lepe dohodke nam lehko prinese šalata, ugorke, grajšček, paradajs, peteržel, razne dinje krumplici i tak naprej. Nikši poseben kúnšt je ne to pripovati. Vsigdar smo pa lehko dosta bole gotovi v dohodkaj svojega ográčeka kak pa v dohodkaj svoji njiv. Ográček mamó lehko vsigdar pred seov, ga lehko zalevemo, gda je súšava i tak dale. Dohodki so pa silno lepi.

Kak naj spravimo vse to v peneze?

Naša najvekša nevola je to, da je naša krajina popolnoma odvisna od različni kšeftarov i prek njlivi rok komaj pride naše blago do pravi kúpcov. Povemo, da razmeroma nema niti edna krajina telko lñdi, štéri bi živel brezskrbno na račun našega siromaškoga lñdstva, kak ravno naša krajina. Samo na hrvaškom i v našoj krajini je mogoče, da majo skoro vso trgovino židovje v svoji rokaj. Indri v Slovenijo toga nega.

Gledajmo na to, da bomó meli kem prve zadruge, štere spokúpijo vse naše pridelanje. Te zadruge bodo mele zveze naravnoč z velikimi trgovci i drúgimi državami. Na te način lehko mi najdrakše odamo svoj pov i dobiček bo melo lñdstvo, ne pa različni kšeftari.

Agrarne zadeve.

Agrarni shodi. Poslanec g. Klekl Jožef so držali tri lepo obiskane Agrarne shode. Prvi je bio v Crenšovcih sept. 6, drúgi sept. 9. v Dobrov-

Naše občine i nji dužnosti do gimnazije.

Prišestni mesec bodo občinski odbori sestavljali proračune za prišestno leto. Prosimo je v interesi našega najviššega kulturnoga pitanja, da se pri toj priliki spomnijo tñdi potreb naše gimnazije. Svoje najboljše sine i i hčere pošilamo vsakše leto na gimnazijo; dajmo njim priliko, da se kem bole izobrazijo. Izobrazili se pa bodo, čí bodo meli na razpolago vse potrebne pripomočke za včenje, štere mora meti vsakši srednješolski zavod, čí šče biti na višini. Naša gimnazija je ešče mlada, se komaj razvija i njoj vnogokaj falí. Najbole njoj pa falí potrebna zidina, štera bi bila zadosta velka i bi

odgovarjala vsem potrebam i predpisom edne moderne srednje šole.

Čí bomo čakali, da nam država da vse, ka nam je potrebno, bo to samo v našo škodo. Potrebe naše države so jako velke i bo mogoče vsemi komaj z leti zadostiti. Mi pa potrebujemo gimnazijo zdaj. Ne púštimo nigdar iz misli, da je gimnazija v Soboti naša, v istini nas vseh, naše najdrakše ka mamó. Ravnamo malo pošteno, čí njoj ne damo, ka je naša dužnost.

Spomnimo se samo, kak je s slovenskov univerzov v Ljubljani. Mlada je ešče, komaj po svetovnoj vojski je bila ustanovljena. Država njoj tñdi neme v nekoliko letaj dati vsega, ka bi univerza potrebúvala. Zato njoj je pa priskočilo na pomoč lñdstvo: posamezniki, občine, podjetja, i tak naprej. Vsi njoj pomagajo po svoji močej, da

bo kem bole z vsem preskrbljena, da lehko v kem popunejšoj meri slúži svojimi nameni i dosegne svoj cilj.

Popunoma isto je z našov gimnazijov. Znajmo, da so penezi, štere naložimo v te namen, naloženi v najvekši hasek nam samim. Kak se dviga z višinov ljubljanske univerze, višina vsega slovenskoga lñdstva, ravno tak je zavisna naša krajina od višine naše gimnazije.

Naj ne bi bilo teda niti edne občine v našoj krajini, štera bi ne prispevala po svojoj gospodarskoj moči za povzdigo naše gimnazije. Samo v čast i ponos bo občinam čé to včinijo. Komaj prišestnost pokaže v punoj meri, kak velko delo so včinoale občine, gda so v najvažnejšem časi spoznale svojo kulturno dužnost. Izgovor, da nega penez, ne drži. Poznamo vse naše občine

ne i znamo, da vsaka konči malo lehko daruje v te namen. Ravno tak je prazen izgovor, čé kakša občina nema dijakov, da jo zavolo toga ne dužna podpirati gimnazije. Čé letos nema dijakov, pa bo mela lehko že prišestno leto ali sledi.

Pa ne samo to; znajmo, da je naša naloga tak velka, da jo zmoremo spuniti samo združeno, čé prav vsi sodúlejmo. Što pri tom ne dela, greši proti drúgomi.

Naj bo zadosta! Što šče razmíti, bo razmo i včini svoje. Naj si naše občine postavijo spomenik, kak si vekšega nemrejo postaviti s tem, da zberejo potrebno šumo, iz štere bo v neblizanjol bodočosti zrasla moderna prostorna zidina za našo gimnazijo.

golov, so postavili začasno te stari most, kak je bio do zdaj na Muri. Či tiči je te stari most za železnico malo slab i ne pripraven, dober bi pa bio, či ga dobimo, da bi ga pri Petanci položili prek Müre. Tü je strašno potrebno, da se ednok odpre cesta i reden promet iz naše krajine proti Maribori.

— **Postaje pri nas i prek Müre.** Či se človek pela od Maribora proti Soboti, vidi, da so vse postaje jako skrbno v redi držare i vse v najlepšem cvetji i zelenji. Kak zadnja takša lepa poslopja, vsa v ročaj i cvetji, je veržejska. Gda se pa človek pripela prek Müre k nam, je včasi strašno vse zapuščeno. Najbole se jo opazi včasi v Beltinci. Postajena-čelnik v Beltinci gotovo nema niti najmenjšega smisla za to, da bi postajo malo olepšao, ali pa to sam rad dela tak, naj drugi lüde vidijo, kak je pri nas vse bole zamarjeno, kak v drugi krajaj. Ravno to vala za većino drugi postaj v našoj krajini.

— **Stüdenci naj se čistijo!** Okrajno glavarstvo v Soboti naroča vsem županstvom, naj v letnom časi, gda je malo vode očistijo vsi svoje stüdence. To je dobro iz zdravstvenih pogledov, ar se v stüdenca, gde zajimajo vodo z različnih posodov, nabere dosta nesnage, tak da se čüt, že na teki vode. Očiščeni stüdenci pa dajo tüdi dosta več vode, ka je posebno važno v slüčiji ognja. Ravnotak naj se očistijo različne mlake i dobro ogradijo, da se ne zgodijo nesreče.

Domača politika.

Naš parlament je izdak na počitnica. Vlada pripravla celo vrsto zakonski predlogov, štari pridejo na vrsto zdaj pri jesenskom zasjedanj parlamenta. Opozicija, to je Pribičevićovi i Mačkovi poslanci se pa zdaj čednijo okoli svojega programa. Vlada je izjavila, da se bo razgovarjala ž njimi, samo jasno naj povejo, ka pravzaprav ščejo. Nego tak Maček, predsednik hrvaške seljačke stranke, kak Pribičević, sta ešče ne na jasnom ka naj zahtevata od vlade, da bo mir i red v državi. Zdj se čemerita na dr. Korošca zakaj zahteva kaj takšega od nji, da bi to dr. Korošec že itak morao zdaj znati, ka njeva ščeta. Po novinaj se pa med seov kregata. Maček pravi, naj bo Hrvatska samostojna, naj majo Hrvatje svoj sabor v Zagrebi i velke pravice v mejaj Jugoslóvanske države. Pribičević pa po svoji poslancaj pravi, da naša država nesmi biti tak vrejena, da bi posamezni narodi meli v njoj kakše posebne pravice. No, zdaj pa naj zdrav človek razmi te lüdi, ka pravzaprav ščejo.

Kakše krivice se zdaj godijo lüdem? Naši demokratje bi strašno radi lüdem pokazali, kak velke krivice se godijo lüdem zdaj, gda ma državno oblast v svoji rokaj dr. Korošec. V svoji novinaj so začnoli pisati, kak zdaj grozovito več dače plačamo kak prvlé gda so oni meli vlado v rokaj. No, s tem so nikaj ne mogli posebnoga nepraviti, ar vsakši na svojoj koži čüt, da je že letos menje dače plačao gda je novi davčni zakon, šteroga je ta vlada zglašala ešče ne stopo v valavo. Z novim letom pa, gda se bo dača pobirala po novom zakoni, plačamo bole kak

edno tretino menje dače kak do zdaj. No, zdaj na zadnje so pa začnoli od drugi velki krivice kričati, štere se godijo njuvim lüdem. Te velke krivice so to, da je policija več demokratov osodla, na 100 dinarov kaštige, ar so v Ljubljani po vulicaj nespodobno kričali proti ministrskomi predsedniki dr. Korošči. Ja, naši demokratje se naj ednok navčijo, da je med ministrskim predsednikom i kakšim čobastim demokratom že malo razlike. I či je ne dovoljeno blatiti i poštenje kradnoti navadnim lüdem, je ravno tak ne dovoljeno i ne pošteno delati to edacmi ministrskomi predsedniki. I či se dresden kaštigajo ne pošteni lüde, je to nikše strašno preganjanje ne. Preganjanje je bilo te, gda so pod demokratskimi vladami greganjali, kaštigali i zaperali poštere i nedužne lüdi.

Svetovna politika.

Albanija je gratala monarhija. Albanski parlament je svojega dezdajšnega predsednika republike proglaso za krala i svojo državo za kraljevino. Novi krao Ahmed Zogu si je pridržao jako velke pravice v ravnanju države. Kak prvii državi sta priznali novoga krala Italija i Vogrska. Drüge države pa se ne brigajo preveč za to.

V Grčiji je po volitvaj vse jako bole prijazno gratalo našoj državi kak pred tem. Zdj se vršijo med našim zvünešnjim ministrom i zastopniki grške države pogajanja za prijateljsko i trgovsko pogodbo med obema državama. Največ nevole dela v grškoj državi nikša nova bolezen, štera se je razširila v toj državi. Doktorji nemrejo omejiti te bolezn i je betičnikov že vnošo sto jezero. Skoro vse delo po celoj državi počivle i država ma že na milijarde škode od te bolezn. Vnogo jezer lüdi je že spomrlo vrastva pa zdaj ešče nevejo drugoga proti toj bolozni kak citrone pa led. Drüge države so prišle Grškoj na pomoč v tej teški časaj, bojijo se pa, da bi to bolezen zanesli tüdi v drüge kraje.

Mirovni pakt i zborovanje v Ženevi. Dva najvažnejšiva dogodka v zadajem časi sta bila podpisanje mirovne pogodbe v Parizi, štero je sestavo amerianski državnik Kellogg i šteroga so podpisale vse velke države v Europi. Ta pogodba veli, da nesmi niti edna država z vojskov napadnoti drüge države, či je prvlé nej bila sama napadnjena. To pogodbo podpisje tüdi naša država. Drügo važno delo je bilo zborovanje držav v Ženevi štere so včlanjene v društvi narodov. Tü so se iskale predvsem nove zveze med posameznimi državami, da bi se kem bole utrdio mir med narodi i državam.

Prekusnice.

Najbole gotovo. Gospod, štari je spao v ednoj vesničkoj oštariji, je proso naj njemi dajo budilno võro, ar bi rad zajtra že ob štiraj vstano i šo na železnico. Krčmarica njemi resan prinese võro i pravi: »Znajo gospod, včasi ta võra nešče cinkati. Či bi tüdi zajtra ne štela cinkati, samo malo s prstom sklonckajte po njoj pa se naednok zmrsi.«

Dijaško polje.

3 dni peš po Goričanskem od 16. do 18. avg.

III.

Medtem, ko smo si veselo pripovedovali, se je solace skrilo za oblake i le včasih je pokukalo izza njih, kakor bi seštavalo.

G. je rekel, da gre še do »jošja« z nami. Brez dvoma je bil vesel naše družbe. Mi seveda tudi. In res smo zavili iz Petrovec v dolino proti jošji. G. župnik je ponosno korakal na čelu deveterice i kreško zasajal palico v zemljo. Zdj pa zdaj se je ob pripovedavanju zasmejaj, da je kar zabobnelo po dolini. Mi smo bili seveda tudi vsi izven sbe kakor Israelci pred Jeriho.

V dolini se vstavimo. »Zdj pa greste«, reče g. »mimo tega mlina, potem pa ob potoku gor in pridete v Čopinco.« — »Prav lepa hvala, g. župnik, za Vašo prijaznost i gostoljubnost« — se po vrsti zahvalujemo, in se ločimo.

»Gyezero let Vas Bog naj živi!«, zakličje kadoči Joško, ne da bi slišaj g. župnik. »Tri sto let!«, prisega pedagog, da naj bo res tako.

Lücovska dolina je odmevala od petja in vriskanja i se je gotovo radovedno ozirala po nenavadnih popotnikih.

Mračilo se je, ko smo zapuščali dolino i lezi počasi na Stroski vje (na Spitzberge). Ko smo končno dospeli do gostilničarja g. Sukiča, je bila že na pol tema i počasi je začelo deževati.

Gostilničarki, ki je prišla slučajno na prag, povemo kdo smo i na da hočemo pri njih prenočiti. Medtem prid gospodar sam, ki nas je nekatere še poznal od lanjskoga leta, i nas pelje v sobo. »Tü notri hodte i zvedlite doli«, pravi g. Sukič, medtem pa prižiiga luč.

»Spali mo niadri nagümüli«, pravimo, »kakšo slamo i ponjavo nam dajte.« — »Dobro, vejam že nekaj napravimo.«

»Mati, vi nam pa nikaj këhajte za večerjo.« — »Ka te štete gyesti?« »Grbanjovo župo nam sküjajte.«

Medtem, ko nam je gospodinja kuhala večerjo, smo mi pridno praznoli nahrbtnike. Za dobro pol ure je bila že grbanjova župa na mizi. Vsak je dobil svojo porcijo. Presneta župa, da se nam je dobro prilégla. Zares, izvrstna je bila. (Dalje.)

Na rednem občnem zboru Slov. kat. akademskega društva »Zavednost«, je bil izvoljeni sledeči društveni odbor: Predsednik Maučec Matija stud. med., podpreds. Varga Jožef abit., tajnik Halas Daniel abit., blagajnik Horvat Matija cand. geod. Knjižničar Bedernjak Teodor abit.

GOSPODARSTVO.

Pogovori.

Martin: Dobro jutro Miška, ka pa že pa rogačeš s tem trijer cilindrom, kak da bi kebre s kleti preganjao.

Miška: Bog daj Martin, Bog daj. No, no, ti pa se ne čemeri vsikdar kak būdilna võra v svojem posli.

Martin: Ka pa te čistiš Miška to pšenicu, vejam nega notri ne grahora, ne kokoja, spoj nikaj čarnoga ne vidim zmes med zrnjom.

Miška: Hja, očistiti morem semensko zrnje od zdroblenoga, da nemo meo prazne zemle tam, gde bi kaj takšega posejao. Vidiš, s trijerom očistim semensko zrnje od zdroblenoga zrnja, od travinoga semena pa tüdi drobno, malovedno zrnje, tak, da mi za seme ostane samo lepo, puno, debelo i zdravo zrnje. Znaš dragi moj Martin, za seme je ne zadosta samo to, či ti med zrnjom nikaj čarnoga ne vidiš. Jaz se s tem nigdar ne zadovolim. Zato pa lahko tüdi vidiš razliko med mojim i tvojim siljom. Že na pogled vse moje njive vnogo lepše vö vidijo od tvoji. Gda pa pride mlatitev, te pa znaš kelko metrov davlejo moji križi. Vse to pa pride od toga, da jaz semensko silje vsikdar jako dobro očistim i komaj za to odločim za sejanje.

V žiti jeste na priliko tisti sivi grahor, štari ma ravno takšo farbo kak žito i ga prvlé skoro ne opaziš nego gda ti ga trijer že od žita odloči.

Martin: Prav maš Miška, Jaz sam si že tüdi mislo, da moram malo nači delati s svojim semenskimi siljom kak sam pa delao do zdaj. Znam pa, da si ti v tom pogledu razmeten gospodar, te prosim, da mi daš večkrat kakši dober nasvet. Za zdaj bi te samo lepo proso, če mi posodiš tvoj trijer, da si tüdi jaz kaj najbolje očistim svoje semensko silje. Ne mi trbej dosta pripovedavati kelko je vredno či človek seja čisto i lepo silje. To vidim na tvoji njivaj, najbolje pa pri mlatitvi, gda ti križi davlejo metre, kak nikomi drugomi.

Miška: Iz srca rad ti posodim, drugoči si pa ešče kaj pogučiva. Nigdar človek telko ne vejam, da bi se ne mogao ešče kaj navčiti.

Izjava.

Podpisani izjavlam, da ne sam plačnik za duge, štere napravi gdeščeč moj sin Horvat Gusti.

Bratonci, 6. IX. 1928.

HORVAT JOŽEF.

Hižnim gospodarom na znanje!

V vašem lastnom interesu nemrejte včiniti nikaj bogšega, kak či date svoje hiže sekulerati proti ognji pri svetovnoj najstarejšoj i najb. gateljsoj

ROYAL EXCHANGE ASSURANCE

angleškoj družbi v Londoni, filijela Ljubljane. Osnovana je leta 1720 i razpolaga z garancij-skov glavnicov nad 5 milij. dinarov. V slučajaj ognja opravi likvidacijo najhitreje i izplača škodo solidno i hitro. Generalno zastopstvo za Prekmurje

VIKTOR ŠINKEC

M. SOBOTA, Poljska ul. 366.

Cene.

Cene silji se jako po mali giblejo. Nerejo se ne zdignoti, pa tedi znižale so se do zdaj nej, čiravno bi to kúpki silja strašno radi videli. Zanimivo je to, da bi tisti, šteri majo k-odajji silje, jako radi ceno pšenice i to končli najbogoš semensko pšenico zdignoli na 300 Din za 100 kil. Ali to se njim je ešče nej posrečilo. Različi trgovci pa že tržijo kmečkomi ljudstvi semensko pšenico za 320 do 330 Din. Tak smo prišli do toga, da kmečki človek nemre najti kúpca, šteri bi kúpo semensko pšenico za 300 Din, či pa on sam šče kúpiti takšo pšenico, ga prosijo trgovci šteri so nikšega trpljenja ne meli ž njov, 320 Din za 100 kil.

Grah. Na placi kmečki povov se je prikazao tūdi prvi grah razni vrst. Na grah je letos slabo vplivala velka sušava, zato je pridelanje dosta menše od lanskoga leta. Redki so tisti, šteri bi letos telko graha pridelali kak lansko leto. V splošnom sodijo, da je letos v cejoj Sloveniji komaj štrti del telko graha kak v lanskem leti. Zato cene grahi gotovo letos močno poskočijo. Zdjaj so cene ešče ne stalne, suščejo se pa okoli 5-50 do 6-50 Din za kilo. Dobro je pa obrodo grah letos v Južnoj Ameriki, odked so ga začnoli že v vekši vnožinaj zvačati v Evropo.

Detelčno seme je zavolo letošnje sušave nikelko slabše kak lani, pa tūdi dosta menje ga je. Cene bi se letos gotovo precj zdignole, nego ostalo je vsešerom ešče jako dosta semena od lanskoga leta. Tak dobre letine za detelčno seme, kak je bilo lansko, smo pa že dugo ne meli. Zdjaj cene detelčnomi semeni nikelko skačejo vúpamo se pa da v kratkom lahko že približno pravo ceno dobimo.

Sūhe gobe. Sūhi grbanji so se komaj na konci augusta i v začetki septembra prikazali za odajo. Plačūjejo se jako dobro i to 70 do 80 Din za kilo.

Sadje. V vekši vnožinaj prihaja zdaj sadje k odaji. V naši kraja je sadje ne ravno prevēč dobro obrdilo, jako lepo je pa obrdilo v ništerni kraja po Štajerskom i Kranjskom. V Maribori i v Ljubljani na placi je sadje drago. Hodijo pa v Slovenijo že iz drūgi držav spitatvat po sadji i ga ščejo v velkoj vnožini spokúpiti. Kaže, da bodo jesenska jaboka i grūške mele jako dobro ceno. Tūdi slive so močno osolene po ceni. V Maribori na placi na priliko dobi za 1 dinar komaj 8 do 12 sliv. Breskvi lepše so po 1 dinar edna, pa tūdi za 3 dinare dve breskvi. Jaboka so pa i do 3 za dinar ravno tak grūške. Srečni so tisti, šteri majo letos vno-go sadja, i ga bodo znali lepo pobrati i odati. Jabočnico delati iz sadja i to iz dobrega i lepoga sadja, se dnesden v istini malo splača.

Les ma izdak jako dobro ceno i jako pitajo za njega. V zadnjem časi posebno Nemčija i Holandija kúpūjeta vno-go lesa prinasa. Zanimivo je, da tej trgovci kúpūjejo samo lepo obdelani les. To je na gladko žagani ali tesani les, tak, da so kubiki vsigdar natančno določeni i da sledi nemajo nikšij odpadkov več. Iz naše krajine se lesa malo trži razen hras-tovoga lesa smo to sprotoletje za ma-

lo ceno dosta zapravili, ka je samo nam v škodo.

Zrnje na ljubljanskoj bla-govnoj borzi: Pšenica baška 290—295 Din. pri kúpivanji celoga vagona. Pšenica v Novom Sadi 252 Din. Kukorica 330—352 Din. Oves 260—270 Din, Ječmen 310—325 Din. Mela pšenična nova 440—460 Din, stara 500—510 Din.

Živina. Jūnci (biki) 9—7 Din. Krave debele 6—5 Din. Krave za klo-base 4—3 Din. Teoci 12—10 Din.

Svinje. Prasci 6 do 8 tjednov stari 200—300 Din. 3 do 4 meseca 350—440 Din, 5 do 7 mesecev 460—500 Din. Krmleniki živa vaga 9 do 12-50 Din, mrtva 14-50 do 17 Din.

Kokoši, piščanci. Kokoši v Ljubljani 20 do 35 Din, v Maribori 30 do 45 Din. Piščanci v Ljubljani 10 do 30 Din, v Maribori 15 do 30 Dinarov.

Krumpli v Ljubljani 2 Din za kg., v Maribori 1-50—1-25 Din.

Lūk v Ljubljani 3 Din i kilo, v Maribori pa 2-50 Din.

Mleko. Na velko 1-25 do 2 Din, na placi 2-50 Din.

Belice na velko 1 do 1-25 Din. na placi 1-25 do 1-50 Din.

Med 15—18 Din kila.

Grozdje. Cena pri nas 8—12 Din, v Ljubljani 8—14 Din. Banatsko grozlje: portugiško 3—4 Din, navadno belo 4—5 Din, sortno grozdje 5—8 Din za 1 kg.

Sadje. Grūške 4—8 Din, Jaboka 4—7 Din, Breskvi 6—10 Din i kg. Slive v Soboti liter 3 Din, v Maribori i kg. 7 do 10 Din. (V Maribori ji največ tržijo po 8 do 12 sliv za dinar.

Les. Jeličova stabla 1 kub. meter na železničnoj postaji košta 225 Din, trami 270 Din. Hrasova drva 15-50 za 100 kil. Trda drva 140 do 160 Din kub. meter, mehka drva 60 do 120 Din. Za kub. meter.

Vsakovrstne sirove in svinjske kože kupuje po najvišji dnevni ceni Franc Trautmann Murska Sobota Cerkvena ulica 191.

Razpis.

Za nabavo lesa navedeno pod št. 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. i delo za rušt na novo poslopje Hranilnice i posojilnice v Črensovcih. Delo i nabava se odda najfalešemi ponūdniki. Tesarsko delo z materijalom i z vožnjov skupno.

1. 403-86 m² novoga rušta z mehkega lesa, dimenzije v načrti (plani) naprej pisane mere. Les mora biti zdrav in štiri kotni, na po sūhi 3/4 late leseni venci s profili 25 mm debele deske. Vse železo tūdi i cveki rušt gor postaviti po načrti m² 403-86 z vsemi drūgimi delami.

2. 14-50 m² novi rušt ober glavne stopnice i stranišče na dva žleba gor plačilo, ar se vtegne na glavni rušt vse kak pod št. 1. m² 14-50.

3. 21-00 m² novi rušt ober načelnikove sobe na glavno lice po načrti z vsemi profili št. 1. m² 21-00.

4. 49-75 m² novi rušt pritličje se spremeni da dobi drūgi načrt. Samo za fasado leseane mere kak št. 1. Oder dobi v rušti 20 mm. d. deske ali to ostane v sprejetom načrti z vsemi drūgimi delami m² 49-75.

5. 21-68 m² novi strop 18/21 m/m. deske odgoraj 30 m/m debele deske na fuge 3/4 late z vsemi drūgimi delami m² 21-63.

6. 19-75 m² novi čakatur z mehkega lesa 15—17 cm. d. 15 cm. na stene gor ležeče odspodi 20 m/m desko gor položeno i vkúp tamplano ober stopnic m² 19-75.

7. 149-76 m² novoga stropa na dvorani 20/24 cm. močni štiri kotni trami 20 m/m d. deske odspodi gor zabiti 30 m/m d. deske odgoraj i na fuge 3/4 late vse komplet gotovo m² 149-76.

8. 2 kom. stranišče deske 45 cm. visoko, 58 cm. široko, 30 m/m. debele deske na jednoj strani čisto shublene i na mesto potrdjeno poprek 2 kom.

Vsi, ki želejo les spravlati i ruši delati, naj pismene ponudbe pošlejo najkšesnej do 18. aug. 1928. na Hranilnico i posojilnico v Črensovci. Načrti se vsaki den lahko poglednejo pri Posojilnici v Črensovci.

Načelstvo.

Razpis.

Krajevni šolski odbor v Tešanovcih razpisuje delo prekritja strehe šolskega poslopja, maltanje spodnjih zunanjih delov zidovja ter kanalizacijo okrog šole.

Interesanti naj se pismeno ali ustmeno zglase do 20. t. m. ob 4 uri pop. pri naslovu.

Krajevni šolski odbor Tešanovci.

Mali oglasi.

Sode

vseh velikosti ima vedno v zalogi po najnižij cenah FRAN REPIČ sodarsko podjetje Ljubljana Trnovo. Pomočnike sprejme v trajaj delo.

Veleposestvo.

264 plūgov, prvovrstne gorice, sadonosnik, njive, travniki, gošče, krasna stanovanjska i gospodarska poslopja električna i telefonska napelava, bogat živi i mrtvi inventar, blūzi mesta i kolodvora, se fal oda vkūper ali posebej. SLIVAR Ljutomer Slovenija.

Naznanilo.

Županstvo občine Cankova naznanja, da se vrši kramarsko živinsko i konjsko največe letno senje dne 24. septembra. Vabijo se vsi kúpki i prodajalci dobrega blaga.

OBČ. ODBOR.

Vsa popravila pri vōraj zgotovi dobro i fal z garancijov VACLAV PLACHEK v Murski Soboti, gostilna g. B a c a.

Razglas.

Agrarna zadruga naznanja vsem kotrigam agrarne zadruge, da od 16. septembra naprej bodo uradni dnevi vsako sređo predpoldnom od 8 do 12 vōre v prostoraj Hranilnice i posojilnice v Črensovcih. Drūge dāve se stranke ne sprejmejo.

Načelstvo.

KMETOVALCI!

Iz sombatselske fabrike „Pohla in Sinovi“ ima na prodaj **mašine za slamo rezati**

trgovina z železnino

TIVADAR FRANC v Dolnji Lendavi.

Amerikanci pozor!

Ste že prišli iz Amerike? Ali samo ščete priti? Vaša prva skrb bodi, da si spravite kem lepši dom. To pa dosegete, či si date zozidati lepo, zdravo in kaj je najvažnejše fal hižo. Dnesden že vsi Amerikanci tak delajo. Obrnite se pismeno ali ustmeno na

g. FRANJO LEVAŠIČA,

zidarskoga podjetnika v DOLNJOJ LENDAVID št. 57. Jugoslavija. On i samo on, Vam napravi hižo, štera Vam bode po volji!

HALO!

GVUŠNO!

KMEČKA POSOJILNICA v M. Soboti r. z. z n. z. (poleg špítala).

Hranilni vlog ma nad 1,500.000 Din., štere obrestūje

po 8% do 9%.

Vloge se sprejmejo od vsakoga. Dobroga stanja je pa nad 12,000.000 Dinarov.

Uradni dnevi so v torč, četrtrek i v nedelo od 9—12 vōre.

Srečen je tisti, ki ma v gvūšnom mesti svoje peneze naložene.